

Keyptar atkvøður?

Nú eru fyrri hesa ferð øll val farin afturum, og fólk kunna seta seg niður í friði og náðum og tonkja yvir viðurskiptini. Hvussu eru valini nú í grundini farin fram hesi seinasta árin? Er tað nú í veruleikanum so gálið, at menn kunna keypa sær sess bæði í lögtingi og býráði?

Serliga til hetta seinasta býráðsvalið í Tórshavn ljóðar tað eftir míni metan serliga andstyggiligt.

Tað er vanligt tos millum manna: Hvat fekkst tú?

Summir hava havt fleiri mans fyrri seg í sving fyrri at skaffa sær stemmur. Teir hava havt langan lista við nøvnum sum teir síðani ringja til og trygla um stemmur.

Aðrir skriva brev í hópa tali út til fólk og biðja hesi um at velja seg. Men tað nýggjasta í hesum ljóta

leiki — nú eru tað ikki bara lyfti um ditt og datt, tú fært, velur tú meg — nei, nú eru onnur ting í boði: pylsur, ostur, rækjur, ja, heilar steikir... sprutt, so nógv sær listir...ja, manglar sær ræstan fisk, hann fært tú eisini, bara tú velur meg.

Hetta er tianverri satt, so ótrúligt tað enn ljóðar millum hampafólk. Men spell er, at so langt er komið út millum okkum,

sum búgva í hesum býi.

Teir, sum bjóða seg fram sum valevni, tað verið hvar og til øll val, skuldu latið fólk sjálvi um; hvønn tey nú ætlaðu at seta krossin fyrri. Men veigar sálir eru lættar at freista, tað eru hesir menn vitandi um, so væl eydnaðist eisini henda listin.

Livst so spyrst.

Kallur

Ósá-skúlin mátti ikki nýtast til »sovorðið«

Ljósmyndaframsýningin »American Pictures«, sum er víðagitin í Danmark, Noregi og Svørki, har hon er vist fyrri meira enn hálv-ari millión av fólk, og sum hevur fingið sítt egnu leikhús í New York, var ikki eignað fyrri almenninum í Klaksvík, meinti Klaksvíkar Menntunarnevnd, sum kveldið áðrenn framsýningin skuldi koma norður, tók loyvið til at nýta Ósá-skúlin aftur, við tí grundgeving, at ein skúli mátti ikki nýtast til »sovorðið«.

Hvussu orðið »sovorðið« skal skiljast, hava vit síðani frætt gjøgnum Sosialin. Helst hevur Menntunarnevndin mett fram-

sýningina at vera »ov politiska« men nýtt orðið »pornografi« sum almenna grundgeving fyrri at royna at forða framsýningina í at koma henda vegin.

Tað er sjálvsagt, at ein framsýning sum leggur dent á eina síðu av Amerikanska samfelagnum, sum fá kenna til, t.d. rasi-problemir og korini hjá teimum nógvu socialu taparunum, lættliga kann uppfatast sum politisk, hóast íki partapolitisk. Og er tað so, at Klaksvíkar Menntunarnevnd av partapolitiskum ávum ikki vil loyva kritik av tí, sum gongur fyrri seg í »God's own Country«, so er tað sera vælkomandi fyrri

teir, at umleið 10 av teimum 3000 myndunum vistu nakin fólk, tí so kunnu teir brúka hetta sum umbering, hóast tann veruliga grundgevingin júst hevur snið av partapolitikki. Soleiðis visti Dagblaðið av, at framsýningin fór at verða avvíst av Menntunarnevndini dagin fyrri, at nevndin hevði fund!

Aftan á hetta kunnu vit rokna við, at Klaksvíkar Menntunarnevnd fer at forða fyrri øllum framsýningum at koma til Klaksvíkar uttan tannleysum »finkulturi«. Framsýningar um heimsins neyð kunnu ikki visast borgarum í Klaksvík, líka

mikið hvussu víðagitan ein sovorðin framsýning er, — ella sum í hesum føri, av høgum listarligum og menntunerligum virði.

Tað er ikki Menntunarnevndini fyrri at takka, at umleið 140 fólk sluppu at síggja framsýningina, tað er harafurturimóti Menntunarnevndini fyrri at »takka«, at nógv máttu standa og nógv ikki sluppu inn vegna pláss-trot í teimum hølum, sum vóru fingin í seinastu løtu.

Ikki allir borgarar í Klaksvík meina, at tykkara »censurur« var beinrakin. Nógv skammast yvir tykkum.

Ein áskoðari

So brustu teir saman — Óli avhølvvaður í tinginum

Undir orðaskiftinum um handilsskúlabýggingina í Havn visti Jóannes Dalsgaard á at tað var neyðugt at umhuga bústaðarviðurskiptini hjá tí nógvu skúlaungdómi, ið fylkist í Havn. Hann greiddi frá hvussu torført tað er hjá teimum ungu at finna nakað at búgva í og mælti til at myndugleikarnir fóru undir at umhuga kollegiubýgging í Havn — ikki bert til skúlaungdóm, men til ungdom yvirhøvur. Í hesum sambandi visti Jóannes á, at vit kundu lært av donskum kollegiubýggjar.

Tá Óli Breckmann tók orðið nýtti hann høvi til at speirka Danmark sum skuldi vera heilt fallit millum annað tí har var bygt alt ov nógv og slæð ov nógv, og til at speirka javnaðarmenn, spyrja javnaðarmenn um teir vildu offra sær útreiðslur sum eitt kollegiubýggjari kostaði. Síðan endaði hann við tí vanligu skol-

uni um frísin og privat initiativ, sum hann er vanur.

Tá Jóannes tók orðið aftur visti hann á, at hóast Danmark sambært Óla Breckmann var fallit so forðaði hetta ikki Óla í at standa í tinginum og mæla til at taka ímóti 10 milliónum frá sama fallit-búgvil til ein føroyskan vinnuskúla. Annars legði Jóannes aftur at, at hann ikki hevði frætt, at Danmark var fallit — um so var tað ikki av kollegiubýgging. Harafurturimóti kundi hann vísa Óla Breckmann á fleiri kapitalistisk lond, sum hverki høvdu kollegiu ella socialar trygdarskipanir sum vóru fallit. Sum dømi nevndi hann Italia, har tað hálv-aða borgarliga frísinnið hevði rátt frítt og ótálmað síðan 1946 — hetta land var nú á húsagangi! Viðvíkjandi útreiðslum til kollegiu, svaraði Jóannes, at Javnaðarmenn fegnir álagdu

skattgjaldarunum ta útreiðsluna, tí javnaðarflokkurin var sannførdur um at sær menniskjansligu og samfelagsligu útreiðslurnar av tí stóðu ungdomurin var í í lótu bústaðarlíga, vóru nógv stórir.

Aftan á hesa holmgongu tók Atli orðið og minti á, at við Óla var tað sum við Cato gamla. Hann kundi ikki enda eina reðu í senatunum í Rom uttan at minna á Cartago átti at verða oyðilagt. Óli kundi ikki taka orðið uttan at tað endaði við lovpris-anum av tí beremta borgarliga frísininum og tí frállika privata initiativinum og tí vanliga brisflinum móti vinstravonginum í salinum. Til hetta kundi Óli bert svara við teimum vanligu glósum um suðringar — nú skuldi koma skil á har suðuri (hann hugsar helst um læraran, bóndan og kioskhaldaran Páll, sum hann hevur sent okkum norð-

ingum upp á hálsin!). Eisini minti Atli, sum var eitt sindur skeptiskur viðvíkjandi framhaldandi útbýgging, um man byrjaði í Havn, á, at her jú var tala um lyfti frá fólka-flokksmonnum og harnæst á, at lyfti frá fólka-flokksmonnum nú einaferð ikki vóru til at líta á. Hann bað tingið endiliga minnast til, at fólka-flokksmenn vóru orð-loysingar og harvið skiltu seg frá øðrum flokkum!

Tá Atli og Jóannes vóru lidnir við Óla fór Vilhelm upp á pallin og sópaði leivdirnar av Óla upp. Hetta gjørdi hann stutt og elegant við at vísa á tann vanligu dupultmoralin hjá fólka-flokkinum: fyrst at reypa óført av tí fríska privata initiativinum, sum kundi klára alt, síðan at bøna tingið um at taka ímóti einum tilboði frá danska statinum, sum forera føroyskum vinnulivsmonnum ein heilan skúla til 10 milliónir!

Føroyskt tógv Føroysk pløgg Ull

Skipstroyggjutógv, allir litir..... 90 kr. kg.
Heimatroyggjutógv, allir litir..... 110 kr. kg.
Nappað tógv, allir litir..... 150 kr. kg.
Undirtoyggjur úr nappaðari ull..... 130 kr. stk.
Undirbuksur úr nappaðari ull..... 130 kr. parið
Faroe Sock..... 35 kr. parið
Elin hosur..... 35 kr. parið
Stivlahosur upp móti knæ..... 45 kr. parið
Vøttir..... 30 kr. parið

Vaskaða: hvíta 16 kr., gráa 8 kr., ljósamorreyyða og myrkamorreyyða 20 kr. pr. kg.

TØTINGARVIRKIÐ
GØTA, tlf. 41020 — 41120

Hevur tú hug at vinna tær nakað av

lummapengum

so hevur tú møguleikan nú.

Vit sóknast eftir seljarum í hesum bygdam:

Skrúvoy, Húsavík, Væstabaður, Norð-
Kollafjørður, getu, Lamba, Nes, Toftir, Saltnes, Rúnavík, Glyvra,
Skálabotnur, Skála, Strendur, Morka-
nes, Oyri, Eidi, Svinoy, Vidareidi, Hvannasund,
Kunoy, Haraldsund, Mikladalur, Húsar.

Tú fært **1 krónu** fyrri hvørt blað, tú selur.

Um onkur hevur hug at royna, so ring til okkara beinanvegin — áðrenn onnur annar ger tað. Telefonirnar eru 11820 ella 14720.

sosialurin

At enda: gott hinir gomlu! Haldi á við at geva teimum lakk — syrgið fyrri alla tíðina at avdúka tómeikan í fólka-flokkshy-

arinum, so fáa hampafólk fyrr ella seinni eyguni upp fyrri hasum harkaliðinum!

Áskoðari